

жаше да живѣе нѣкой твърдѣ добръ подѣтъхъ прѣзъ всичкото врѣме на бездѣдието. Прѣзъ лѣтото си притѣкмявахъ плодове за прѣзъ зимѣтъ, когато все пакъ си намѣрвахъ работѣ да не стоѣтъ празнѣ.

Много ми ся искаше да си оплетѣ нѣколко кошнички; и знаяхъ до негдѣ какъ да захванѣ, понеже като бѣхъ дѣте ходяхъ за залѣзване при единъ кошничаръ, та го гледахъ като работяше, а по нѣкога даже ся и намѣсвахъ въ работѣтъ му. Дойде ми на умъ че вѣйкѣтъ отъ сѣщото дърво, отъ което направихъ коловѣтъ за плетѣтъ си, можахъ да ми послужатъ най-добръ за това. И наистинѣ като нарѣзахъ нѣколко отъ тѣхъ, турихъ ги въ оградѣтъ да засѣхнатъ, и прѣзъ другото лѣто си оплетохъ много и разны кошници, които ако и да не бѣхъ толкозь спрѣтны и хубавы, инакъ обаче бѣхъ добры и ягкы.
